

θηκε κι η ιδέα για μεταφορά του νεκροταφείου από την αυλή της εκκλησίας σε απομακρυσμένη περιοχή.

Ήσουν πάντοτε πρωτοπόρος σε όλες τις κινήσεις της Κοινότητας για εθνική, κοινωνική και γεωργική δράση και έπαιρνες ενεργό ρόλο. Δυστυχώς όμως τούτο το ζωηρό ενδιαφέρον σου ήλθε το κτύπημα σοβαρών περιστατικών ν' ανακόψει.

Το πρώτο ήταν ο θάνατος του πολυαγαπημένου σου γιου Σταύρου που έπεσε στη μάχη του Τζιάους, στις παραμονές της απόλυσης του από την Εθνική Φρουρά και σε χρόνο που ετοιμαζόταν πυρετωδώς για αναχώρηση για πανεπιστημιακές σπουδές στο κλεινό Άστυ των Αθηνών.

Το δεύτερο ήταν η κατάληψη της πανεπιστημιακής Κυθρέας από το Β' Αττίλα και ο ξερριζωμός που μας οδήγησε για 13 τώρα χρόνια στην πικρή προσφυγιά. Μα το σκλάβωμα τούτο της τιμημένης Κωμόπολης μας είχε συνέπειες και προεκτάσεις για τη δική σου οικογένεια. Δυο από τους αδελφούς σου είχαν σκοτωθεί από τις ορδές του Αττίλα. Ο πρώτος μυδραλλιοβολήθηκε από χαμηλό ύψος από Τούρκο αεροπόρο, ο δε δεύτερος οδηγήθηκε έξω από την εκκλη-

σία της Βώνης όπου ήταν εγκλωβισμένος και πυροβολήθηκε εν ψυχρώ μαζί με άλλους εγκλωβισμένους της περιοχής. Τρίτος ο μικρότερος σου αδελφός που είχε παραμείνει στη Χρυσίδα αποπειράθηκε να διαφύγει νύχτα με άλλο χωριανό μας κι έκτοτε κι οι δυο τους είναι αγνοούμενοι.

Τούτα τα τέρτια κι εκείνα τα μαράζια έτρωγαν σαν σαράκι το ατσάλenio σου κορμί και υπέσκαπταν καθημερινά την υγεία σου που κατέληξαν πιο γρήγορα στο μοιραίο.

Αείμνηστε Κύπρο, φεύγεις από την πρόσκαιρη τούτη ζωή με τη συνείδηση σου ήρεμη, πως επιτέλεσες στο ακέραιο το καθήκο σου σαν σύζυγος και πατέρας, σα θρησκευτικός, εθνικός και κοινωνικός εργάτης. Εγκαταλείπεις πίσω σου άξιους απογόνους που θα συνεχίσουν επάξια το δικό σου έργο.

Είθε ο Πανάγαθος να κατατάξει την άχραντη ψυχή σου εν σκηναίς δικαίων στις δε οικογένειες των τέκνων και στη σύζυγό σου να στέλλει την ουράνια παραμυθία.

Αιωνία σου η μνήμη

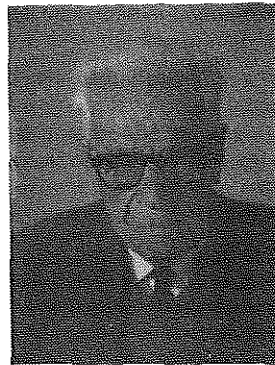
Ευγένιος Ανδρόνικος

Πέθανε στις 14 Απριλίου 1987 και τάφηκε στο κοιμητήριο Αγλαντζιάς την ίδια μέρα από τον ιερό ναό Αγίου Γεωργίου της περιοχής Πλατύ Αγλαντζιάς.

Γεννήθηκε στην Χρυσίδα Κυθρέας την 1η Μαρτίου 1900.

Μετά την αποφοίτηση του από το Δημοτικό Σχολείο Χρυσίδας γράφτηκε στο Παγκύπριο Γυμνάσιο και απεφοίτησε από το Διδασκαλείο το 1920. Δούλεψε σε διάφορες κοινότητες και υπηρέτησε την Κυπριακή παιδεία για 40 ολόκληρα χρόνια, απ' όπου αφυπηρέτησε το 1960.

Η εισβολή των Τούρκων τον βρίσκει:

Ευγένιος Ανδρόνικος

εγκλωβισμένο μ' όλη του την οικογένεια και υπόφεραν αφάνταστα όλοι τους στα χέρια των Τούρκων, απ' όπου ελευθερώνονται και παίρνουν το δρόμο της πρόσφυγιάς.

Ο κ. Χρ. Πέτσας είπε τον πιο κάτω επικήδειο.

Πολύκλαυστε Ευγένιε,

Με ανυπόκριτη συγκίνηση και βαρεία θλίψη βρίσκομαι μπροστά στο σεπτό σου σκήνωμα για να πω λίγα λόγια στην αιώνια μνήμη σου σήμερα που ο άσπλαχνος του χάρου πέλεκυς ήλθε ν' αποκόψει τό νημα της επίγειας ζωής σου για να μεταφερθεί η αγνή σου ψυχή από τ' αγγελικά τάγματα στην αιωνιότητα, όπου οι άγιοι και δίκαιοι αναπαύονται.

Ειλικρινά υπήρξες ψυχή αθάνα με πραγματικά χριστιανική καρδιά κι έχαιρες άκρας εκτίμησης και απόλυτου σεβασμού, όχι μονάχα στο κοινωνικό σύνολο της λατρευτής μας Κωμόπολης Κυθρέας, αλλά σ' όλο τον κόσμο της περιοχής και στο ευρύτερο κοινό της Κύπρου μας, που ήσουν γνωστός εξαιτίας της διδασκαλικής σου καριέρας. Υπήρξες ειλικρινής και τίμιος σ' όλες τις συναλλαγές σου και όλοι που συναλλάττοντο μαζί σου μιλούσαν γι' αυτές σου τις αρετές και επαινούσαν συνάμα τον ανθρωπισμό σου και την κατανόηση που εδείκνυες στη στενόχωρη θέση που βρίσκετο ο συνάνθρωπός σου.

Είλακες την καταγωγή από οικογένεια των Μοργιάνηδων και ιδιαίτερα των Ανδρόνικων που είχαν παραδοσιακή φήμη στα γράμματα και ιδιαίτερη προσήλωση τα θεία και εθνικά ιδεώδη της αθάνατης φυλής μας. Ακολουθών την οικογενειακή παράδοση ετίμησες με τό σεμνό και ενάρετο σου βίο την καταγωγή σου και ανέδειξες τούτη σε υπέρτατο βαθμό που ξεπέρασε κάθε προσδοκία.

Μετά την αποφοίτηση σου από το δημοτικό σχολείο Χρυσίδας, το ιερό τούτο των μουσών τέμενος που καλλιέργησε και ανέ-

Νυμφεύθηκε το 1942 την Άννα Γεωργίου Νικολαΐδη και υιοθέτησε την Ελένη ανεψιά της συζύγου του.

δειξε άξιους εκπαιδευτικούς που ανήλθαν σε ανώτερες βαθμίδες της εκπαιδευτικής ιεραρχίας, ακολούθησες το Παγκύπριο Γυμνάσιο, που επίλεκτοι μαθητές το ακολουθούσαν όχι μόνο οι άριστοι, αλλά κι εκείνοι που είχαν την οικονομική ευχέρεια να υποστούν τα πολλαπλά έξοδα της μορφώσεως και μάλιστα σε καιρούς στενότητας χρήματος της εποχής εκείνης.

Κατόρθωσες μετά την αποφοίτησή σου από το γυμνάσιο να εξασφαλίσεις το πτυχίο του δασκάλου, χάρις στην επιμέλεια σου και στις πνευματικές σου ικανότητες, προσό εξαιρετικό για την εποχή εκείνη, αφού η πλειονότης των δασκάλων εστερούντο των αναγκαίων προσόντων και υπηρετούσαν την παιδείαν χάρις στην πολύχρονη πείρα τους.

Σαν εκπαιδευτικός ανήκεις στην παλιά φάλαγγα των δασκάλων που είχαν ριζωμένη σε βάθος τη διδασκαλική συνείδηση και είχαν αγκαλιάσει το διδασκαλικό επάγγελμα από ένθερμο ζήλο και ανήγαγαν τούτο σε πραγματική ιερά αποστολή. Σαν ευσυνείδητος και εργατικός δάσκαλος ανέδειξες μαθητές που διάπρειψαν στην κοινωνία σαν επιστήμονες, εκπαιδευτικοί, έμποροι, βιομήχανοι, τεχνίτες και λοιποί.

Νέος ένωσης την τύχη σου με την προσφιλή σου σύζυγο Άννα, γόνος εκλεκτής οικογένειας προυχόντων της Κυθρέας που σου συμπαραστάθηκε σ' όλες τις δύσκολες περιστάσεις της ζωής, πιστή και αφοσιωμένη σύζυγος. Καταβάλετε από κοινού κόπους και προσπάθειες για ανάδειξη της θετής κόρης σας Ελένης, που ευτυχήσατε να τη δείτε σπουδασμένη στην κοινωνία και πλήρως αποκαταστημένη.

Ήσουν, αείμνηστε Ευγένιε, ένα ζωντανό στέλεχος της κοινότητας μας και πάντοτε έπαιρνες ενεργό και ηγετικό ρόλο σε παγκοινωνικές εκδηλώσεις. Για σειρά χρόνια